

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Magyar Nemzet

1959. V. 23.

Szerző: Fekete Gábor

Cím:

Osztályozás

Tárgy

331.896.009.01

Hely

Magyar Nemzet

Idő

1959. 23.

Személy

Helvyszám

Zugló — a győzelmi emelvényen

Zugló nyolcvanezer főnyi lakossága egy íratlan verseny nemhivatalos eredményhirdetésén első helyen végzett a napokban, huszonegy budapesti kerület előtt. Olyan versenyben, ahol nem gólokért, centiméterekért, másodpercekért küzdöttek, hanem kerületük csinosításáért.

A kerületi népfront — egy esztendeje sincs — kiállítások és előadások sorozatát rendezte Zugló múltjáról és jelenéről. Tudták jól, mit csinálnak; a lakosság jórésze etől kezdve lett igazán tudatosan büszke a helyre, ahol él, dolgozik.

Az úttörők utat törnek

Erdekes módon, a gyerekekkel kezdődött. A tanácsot felkereste az úttörők küldöttsége. Úttörőtáborhoz kértek pénzt.

— Kaptok — hangzott a válasz —, de nekünk is szükségünk van a ti segítségetekre. A Bosnyák tér mögött ifjúsági parkot szeretnénk építeni...

Jó tett helyébe jót várj — ezt a közmondást tartották szem előtt a 10—14 évesek, amikor néhány héttel később sok ezren hozzáálltak a kiszemelt terület gaztalanításához, csemeték ültetéséhez. A népfrontbizottság elnökhelyettese, Horváth Géza értelmiségi öszszeíjvetelt rendezett azokban a napokban. Beillett az egy kisebbfajta nagygyűlésnek is; a kerületben élő mérnökök, írók, ügyvédek, pénzügyi szakemberek közül néhány százan gyűltek össze. Napirenden a kerület jövője szerepelt. S ez idén, a napsütéses koratavaszi napokon mérnökök, írók, ügyvédek, pénzügyiek — még miniszterhelyettesek is — ásóval, lapáttal vonultak ki a születő ifjúsági parkhoz. A kerület »híres« emberei sem mentek el vállvonogatva az esemény mellett. Kisfaludi-Stróbl Zsigmond, Kossuth-díjas szobrászművésznünk írásban küldte el a népfrontbizottsághoz elképzeléseit Zugló képzőművészeti ékesítéséről, Latabár Kálmán pedig fellépést vállalt a parképítés anyagi fedezetének biztosítására szervezett műsoron. Ez volt a zuglóiak biztató rajtja.

A napokban jelent meg a népfrontbizottság piros-fehér-

zöld csíkos falragasza a zuglói házak falain: »Tegyük szebbé Zuglót, tegyük virágossá udvarainkat, ablakainkat, építsünk játszóteret gyermekeinknek, pihenőhelyet öregeinknek. Végezzük el a magunk erejéből iskoláink, bölcsődéink, óvodáink karbantartását, környékünk parkosítását, járdák építését, a 68-as villamos útvonalának meghosszabbítását!«

Két forintból három

A plakát kiragasztását egy kis »adminisztratív« munka már megelőzte. A népfrontbizottság íveket nyomtatott ki, először csak ezerszámra, később, az igényekhez mérten, már tízezzrel. Az íven ilyen rovatkák: felajánlott társadalmi munkaórák száma; mire irányul; mikor kívánja elvégezni. A munkafelajánlást forinttal nem lehetett »megváltani«. Aki két órát ledolgozott, megkapta a ZTM bélyegét (Zuglói Társadalmi Munkáért). 30 és 50 óra után jelvényt, érmet, 100 óráért emléktárgyat ajándékozott a népfront. S ilyen nem kevesen kaptak. Az Építőipari Technikum hallgatói egy ház teljes tatarozását vállalták. A Geofizikai és Földtani Intézet kutatói egymillió forint értékű társadalmi munkát végeztek Zugló új strandjának, műemlékeinek, épületeinek tervkészítésével. Képzőművészek festményeket ajánlottak fel az öregeknek épülő két otthon falaira. A közgazdászok, pedagógusok, építészek Zugló öt éves tervének elkészítésében segédkeztek. A kerületi TEFU-gépkocsivezetők köveket szállítottak teherautóikon az útépítésekhez. Hegedűművészek, kőművesek, kisipari szövetkezeti tagok, jogászok indultak munkába, ki két kezével, ki szellemi tevékenységgel. Munkájukért nem kértek s nem kaptak pénzt, hasznuk mégis igen nagy volt. Férfiak, asszonyok, gyerekek, eddig harminckétezen ragasztották be a ZTM bélyegét a társadalmi munkafelajánlás íveire.

Tízmillió forint jut közsegfejlesztésre, de erőfeszítéseikkel 15 milliót fordíthatnak erre a célra a XIV. kerületiek. Két forintból hármat csinálnak, s ez a becsületös büvészkedés a győzelmi emelvényt jelentette a budapesti

kerületek, népfrentbizottságok nemes, okos versenyében.

Az első hely, a győzelem mindig kötelez. Mit csinál most a bajnok kerület?

A kibontakozó tömegmozgalom mind jobb és jobb szervezést kíván. A tanács és a népfrentbizottság központi irányítása mellett a technikai kivitelezésre műszaki felelősöket bíztak meg a kerületben élő szakemberekből. A következő lépés a zuglói járdák, utak rendbehozatala. 238 kilométernyi földesutat kell kövezni, betonozni. A tanácsi költségvetés csak a meglévő utak karbantartására szól. Ezidén az 1965-ös tervet, 18 000 négyzetméternyi járda építését végzi már el a lakosság.

A lakosság összefogása

Aztán itt vannak a házak. Társadalmi bizottságok vizsgálják felül a lakásokat, hogyan gondozzák a lakók a nemzeti vagyont. A jelszó: mindenki hozza rendbe saját környékét. A padlások lomtalanítása, a folyosók meszelése, a kerítések javítása ezernyi zuglói bér- és családi háznál — itt kezdődik a társadalmi munka. Az iskolák meszelését a szülői munkaközösségek, az egészségügyi intézményekét a népfrent, a bölcsődékét a magánkisiparosok vállalják. A Thököly-úti házak sortatarozásához az állványokat a tanács és az építőipari vállalatok megállapodásával teremtették elő, a szakmunkások szabad-szombaton és vasárnapként dolgoznak. »Segéd-munkások« — a házak lakói.

A jelek szerint még sok-sok ZTM-bélyeg fogy el Zuglóban a közeljövőben. A 68-as villamos vonalát a jövő év márciusára a lakosság összefogásával hosszabbítják meg. A Thököly úton, Zugló főútvonalán négy méteres járda szakasz épül az előkertek megszüntetésével. A járdára új fajta ostornyeles kandaláberek kerülnek rövidesen, zászlótartókkal, virágkosarakkal. Ezek persze csak apróbb mutatói a városrész virágzó jövőjének.

Mert a fő feltételét a lakosság, az áldozatkész, alkotó, kerületüket szerető zuglóiak tízezrei teremtik meg.

Fekete Gábor